

Arrest

nr. 206 520 van 4 juli 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. MBARUSHIMANA
Rue E. Van Cauwenbergh 65
1080 BRUXELLES**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 4 juli 2018 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 2 juli 2018.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. GAKWAYA, die loco advocaat B. MBARUSHIMANA verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

De verzoekende partij vraagt dat het Frans wordt gebruikt als proceduretaal. Artikel 39/14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werking het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten. Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend.”

De proceduretaal is *in casu* niet bepaald overeenkomstig artikel 51/4 van de vreemdelingenwet. De zaak dient dus voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te worden behandeld in de taal waarvan de wet het gebruik oplegt aan de administratieve overheid waarvan de beslissing wordt aangevochten, *i.e.* deze waarin de beslissing is gesteld (*cf.* RvS 17 april 2002, 105.632). Dit is *in casu* het Nederlands.

2. Over de ontvankelijkheid

Op 5 mei 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering een beslissing tot terugleiding naar de grens. Verzoeker diende geen beroep in tegen deze beslissing. Verzoeker maakt in zijn verzoekschrift tevens melding van een bevel om het grondgebied te verlaten van 20 mei 2016. Het beroep van verzoeker tegen deze beslissing werd verworpen bij arrest nr. 178054 van 22 november 2016.

Verzoeker dient op woensdag 4 juli 2018 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid in, gericht tegen de *“beslissing”* tot gedwongen repatriëring op dezelfde dag om 17 uur 40 (*“la décision de rapatriement prise le 02/07/2018”*).

Uit artikel 39/1, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) blijkt dat de Raad bevoegd is om kennis te nemen *“van de beroepen die worden ingesteld tegen individuele beslissingen genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”*. Voor het begrip *‘beslissing’* of *‘bestuurshandeling’* kan worden teruggegrepen naar de inhoud die de Raad van State er in zijn contentieux aan geeft. Een bestuurshandeling dient derhalve te worden gedefinieerd als een uitvoerbare beslissing, zijnde een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen, met andere woorden waarbij wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bestaande rechtsregel of rechtstoestand dan wel zodanige wijziging te beletten (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 93; RvS 28 juni 1999, nr. 81.364; RvS 14 juli 2003, nr. 121.603; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid in Administratieve rechtsbibliotheek*, Brugge, die Keure, 1996, 14).

De vaststelling van een effectieve repatriëeringsdatum is geen aanvechtbare administratieve rechtshandeling. Het betreft slechts een materiële handeling in het licht van het eerder gegeven, bevel om het grondgebied te verlaten. Deze materiële handeling brengt ten aanzien van verzoeker geen rechtsgevolgen teweeg.

De ingestelde vordering is dan ook onontvankelijk.

Ter terechtzitting bevestigt verzoeker bovendien dat huidige vordering zonder voorwerp is, omdat de voor hem vandaag geplande vlucht werd afgelast.

2. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juli tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DIGNEF